

عنوان مقاله:

حمل و نقل و کاربری زمین

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی معماری و شهرسازی پایدار - دبی و مصدر (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

نوشین رجایی - دانشجوی ارشد برنامه ریزی شهری موسسه غیرانتفاعی مازیار،

مریم صغیری گنجه - دانشجوی ارشد برنامه ریزی شهری موسسه غیرانتفاعی مازیار،

خلاصه مقاله:

کاربری زمین و حمل و نقل دو جز جدانشدنی از سیستم عمومی ساختار شهری هستند. الگوهای کاربری زمین از نوع مسکونی و غیرمسکونی و ساختار فضایی حاصل از مکانیزم رفتاری میان آنها، اساس و مبانی رفت و آمدهای شهری را شکل می دهند. مقاله حاضر به تبیین و بررسی تاثیر مولفه های مختلف کاربری اراضی شهری (مانند تراکم، دسترسی منطقه ای، اتصالات خیابان ها، ترکیب کاربری ها، پیاده مداری) بر رفتارهای سفر (مانند استفاده از خودرو شخصی، حمل و نقل بدون خودرو) می پردازد. این اطلاعات برای ارزیابی سیاست های حمل و نقل و چگونگی اثرگذاری آن ها بسیار مناسب است. سیاست هایی مانند رشد هوشمند، نوشهرگرایی، مدیریت دسترسی که به تحقق اهداف برنامه ریزی حمل و نقل کمک می کند. نتایج تحقیق حاکی از این است که، با توجه به ساختار خطی شهر و نیز تک مرکزی بودن آن، اکثر کاربری ها و فعالیت های اساسی شهر در راسته محور اصلی شهر (محور امام خمینی) استقرار یافته اند و با توجه به طول 6861 متری این محور، استفاده از این کاربری ها و فعالیت ها با پای پیاده میسر نیست و به ناچار از وسایل نقلیه موتوری (شخصی و عمومی) استفاده می شود که این امر باعث ترافیک سنگین در این خیابان شده است.

کلمات کلیدی:

کاربری اراضی، حمل و نقل، مولفه های کاربری زمین موثر بر حمل و نقل، سفر، شهر نور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/744515>

